

М О Т И В И към Присъда № 86/07.06.2023 година, постановена по НОХД № 256/2023г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол-ТО-Елхово обвинителен акт ведно с БП № 94/2023г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **В. П. /V.P./, гражданин на Република Турция**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 28.05.2023 година в района на 237 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Голям Дервент, обл.Ямбол, действайки като извършител, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, който по смисъла на чл.358 ал.3 от НПК се явява призован от прокурора, по реда на чл.180 ал.3 от НПК - чрез служебния му защитник назначен от фазата на БП – адв.В. Джондрова от АК-Ямбол, каквото изрично искане В. П. е заявил в хода на БП при разпита му като обвиняемо лице, и с участието на служебния му защитник, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред.

В съдебно заседание участващият по делото вносител на обвинителния акт - прокурор С. С. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия В. П. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като по изложени доводи в хода на устните прения, намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимият В. П. за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи при условията на чл.54 от НК минимално предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК кумулативни наказания, а именно – три месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК бъде отложено от изтърпяване за срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Назначеният в хода на бързото производство служебен защитник на подсъдимия В. П., адв.Джондрова в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин въз основа на събраните доказателства. Пледира при индивидуализиране на наказанието спрямо подсъдимия да се вземе предвид наличието на смекчаващи вината му обстоятелства, като в тази насока се изтъкват признаване на вината, пълните самопризнания на подзащитния й, с които е способствал за разкриване на обективната истина по делото и чистото му съдебно минало. Поради тези си съображения адв.Джондрова счита, че наказанието на подс.В. П. следва да бъде определено в предвидения в престъпния състав минимален размер от 3 месеца лишаване от свобода, което да бъде отложено от изтърпяване за изпитателен срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимият В. П. е роден на ***** година в град Йозгат, Р. Турция и живее в гр.Измир, район Газимир, кв. ***, Република Турция, като е и гражданин на тази страна.

Съгласно обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, подсъдимият решил да напусне Република Турция поради влошената икономическа обстановка в страната. Тъй като не притежавал необходимите документи и надлежно разрешение да влезе на територията на Република България се придвижил от гр.Измир, Р Турция до гр.Одрин, като пътувал на автостоп, с различни автомобили. След това от гр.Одрин с помощта на навигацията от моб. си телефон продължил движението си пеша към турско-българската граница. На 28.05.2023 година подсъдимият В. П. стигнал до възпрепятстващото съоръжение, което преодолял като се покатерил по опряно на съоръжението дърво. По този начин подсъдимият на 28.05.2023г.

влязъл през границата на страната ни от Република Турция в Република България в района на 237 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Голям Дервент, обл.Ямбол. След това подсъдимият В. П. продължил движението си пеша към вътрешността на страната.

Междувременно на същата дата – 28.05.2023г. разпитаният по делото като свидетел С. Б. И., работещ на длъжност „Началник група“ в 03 ГОДГ към ГПУ-Елхово, е бил дневна смяна. Докато изпълнявал служебните си задължения в района на с.Голям Дервент, общ.Елхово при движение със служебния автомобил в посока към с.Раздел, общ.Елхово, забелязал подсъдимия, който се придвижвал пеша, спрял и му поискал документите. Подсъдимият В. П. разбрал и му представил паспорта си. След като св.И. установил, че в паспорта няма положен печат за влизане през ГКПП на територията на страната, е задържал лицето и разпоредил на колегата си Р. Р. да извърши проверка за нарушение линията на държавната граница. Обхождайки района на държавната граница свидетеля Р. установил признаци на нарушение в района на 237 гранична пирамида, 60 междуколие, намираща се в землището на с.Голям Дервент, общ.Елхово, обл.Ямбол, изразяващо се в деформирано бруно в горната част на възпрепятстващото съоръжение и следи от едно лице с направление от Р Турция към вътрешността на Р България.

От представения от подсъдимия документ за самоличност - лична карта № А26R31900 и паспорт U35673951, издадени в Република Турция, е установена в хода на БП от разследващия орган самоличността му - **В. П. /V.P./**, роден на ***** година в гр.Йозгат, Република Турция, гражданин на Република Турция, с персонален № ***, с начално образование, неженен, работещ като продавач на коли, с адрес: Република Турция, гр.Измир, район Газимир, кв. ***.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост, с рег.№ 230529005000239975 от 29.05.2023г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият В. П. не е осъждан.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същият изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение и от показанията на свидетелите С. Б. И. /Началник група 03 ГОДГ в ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/ и Р. Н. Р. /ст. граничен полицаи в 03 ГОДГ при ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитаните свидетели С. Б. И. и Р. Н. Р. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на свидетелите. Показанията на тези свидетели кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетелите И. и Р. факти са пряко относими към времето, мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние, както и към мястото, времето и начина на откриване на подсъдимия – по пътя от с.Голям Дервент в посока с.Раздел и към последвалото задържане на чуждия гражданин от служители на ГПУ-Елхово.

Писмените доказателства, приложени по БП № 94/2023г. по описа на ГПУ-Елхово

/справка за съдимост на подсъдимия, Експертна справка № 201/2023 от 28.05.2023г., Заповед за задържане на лице от 28.05.2023г., Декларация за правата на задържано лице, Протокол за обиск на лице от 28.05.2023г., Разписка за върнати вещи и пари на задържано лице от 29.05.2023г., Заповед относно издаване на заповед за налагане на ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на ЕС“, Заповед относно връщане на чужденец до страна по произход Р Турция от 28.03.2023г., Декларация за доброволно завръщане от 29.05.2023г., копие от документи за самоличност, Евродак дактилоскопна карта/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

От обективна и субективна страна подсъдимият **В. П. /V.P./**, роден на ***** година в гр.Йозгат, Република Турция, турски гражданин с персонален № ***, с начално образование, неженен, работещ като продавач на коли, с адрес: Република Турция, гр.Измир, район Газимир, кв. ***, неосъждан, с лична карта № A26R31900 и паспорт U35673951, издадени в Република Турция, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 28.05.2023 година в района на 237 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Голям Дервент, обл.Ямбол, действайки като извършител, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая от обективна страна изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия В. П. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Република Турция в Република България. Същото е осъществено като на 28.05.2023 г. подсъдимият е влязъл през границата на страната, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично - пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, изискуема с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта“, в хипотезата на „влизане“ в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан във вътрешността на страната ни от служители на ГПУ-Елхово, след като е забелязан по пътя от с.Голям Дервент в посока с.Раздел от граничния полицаи – св.С. И..

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.II-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че В. П. е предприел пътуването си като е напуснал Р.Турция, където живеел, поради влошената икономическа обстановка и решил да премине нелегално на територията на страната ни, където да работи и да спечели пари. С оглед на това съдът в настоящия си състав прие, че действията на подс. В. П. са били мотивирани по причини от личен характер, които не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ и Женевската конвенция от 1951г. Тези действия на подсъдимия, наваяват на извода, че В. П. е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е

съзнавал и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественоопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България.

Съдът съобразявайки се с причините, мотивирали подсъдимия да напусне доброволно държавата си по произход – Р. Турция, от където е влязъл нелегално на територията на страната ни, които са от лично естество, прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него престъпление не попада в приложното поле на този фактически състав.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимия **В. П. /V.P./**, гражданин на Република Турция, за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимия на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните причини, принудили В. П. да напусне родината си – Р. Турция и да предприеме нелегалното преминаване на турско-българската граница.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс.В. П. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Взеха се предвид и подбудите, мотивирали подсъдимия да извърши вмененото му престъпление, както и механизма на извършването му. Посочените смекчаващи обстоятелства не биха могли обаче да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, **съдът наложи на подсъдимия В. П. кумулативно предвидените наказания по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно: - ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и наказание Глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс.В. П. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на В. П. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на

обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. В. П. наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 90.00 лева да останат за сметка на органа, който ги е направил – РД“ТП“-гр.Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/